

PRZYŁUDZAĆ (3) *vb impf*

a *jasne*.

inf przyłudzać (1). ◇ *praes* [1 sg przyłudzam.] ◇ 3 *pl* przyłudzają (1). ◇ *part praes act* przyłudzając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. przyłudzić; poza tym w objaśnieniu s.v. przyłuda.

Przywabiąć, zachęcać; allectare Mącz, Cn; pellicere Vulg; allicere Cn [w tym: kogo (2)] (3) : Invitare et allectare, Pobudzać y przyludzać. Mącz 500a; [Nunq^{uam} rem facies nofcare homines. Nigdy fie nie zámozelz nie vmiełz ludzi przyłudzać. TerentMatKęł K4, R8; Przyłudzam/ Attrahe, allicio, pellicio. Volck Vvv3].

przyłudzać przez co (1): Abowiem hárdości prozne mowiac/ przyłudzaią przez požądliwości ciála przez niepowściągłości/ tych co trochę odbiegli byli *WujNT 2.Petr 2/18*.

przyłudzać czym (1): *CzechRozm 91v cf Szereg*.

Szereg: »nie przyłudzać ale namawiać« (1): A to wżyftko nie w nádzieię dobr iákich/ z ziemie wychodzących iáko Moyżelz mlekiem y miodem Izráelczyki przyłudzaiąc: ále żywotem wiecznym y kroleństwem niebiefskim/ onych námáwiáiąc *CzechRozm 91v*.

Synonimy: *namawiać, nęcić, przynęcać, przywabiąć, wabić.*

Formacje współrdzenne cf ŁUDZIĆ.

Cf **PRZYŁUDZAJĄCY, PRZYŁUDZANIE**